

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Petra Mikeše v právní věci žalobce: **A. Z.**, zastoupen Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 1719/5, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 4. 2018, č. j. 22 A 85/2017 – 39,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2017, č. j. MV-34240-4/SO-2017, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 26. 1. 2017, č. j. OAM-13176-78/PP-2013. Tímto rozhodnutím ministerstvo zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji zamítl rozsudkem ze dne 11. 4. 2018, č. j. 22 A 85/2017 – 39. Rozsudek krajského soudu je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Důvodem žádosti o odkladný účinek je podle stěžovatele zejména potencionální možnost jeho vyhoštění, neboť v důsledku pochybení správních orgánů v současné době nemá žádný pobytový status na území České republiky.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Smyslem přiznání odkladného účinku není obecně oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Přiznání odkladného účinku má tedy mimořádný charakter.

[8] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie byla pravomocně zamítnuta. Předmětnou žádost přitom stěžovatel podal bezprostředně poté, co mu nebyla udělena mezinárodní ochrana. Stěžovatel tak není k pobytu na území České republiky oprávněn a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (na rozdíl od např. rozhodnutí o zrušení již existujícího povolení k pobytu). Skutečnost, že předchozí povolení k pobytu skončilo, nebyla totiž založena přímo žalobou napadeným rozhodnutím. Neudělení povolení k přechodnému pobytu nelze tak posuzovat jako nenahraditelnou újmu. Tato by stěžovateli mohla vzniknout až na základě realizace správního vyhoštění, o kterém je však rozhodováno v samostatném správním řízení. V této souvislosti je třeba dále uvést, že rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Navíc cizinec má právo podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek (viz § 172 odst. 3 citovaného zákona).

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu